

покой, дорде не бъде отмъстена кръвта на цар Иваница...

ИЛИИЦА: Благодаря ти, чедо!

/Той я прекръства и целува по челото.

От дъното приближава Борил и болярите./

БОРИЛ: Няма повече време за колебания. След малко ще бъдат взведени находниците на императора. Е, каква е думата ти?... Мълчим? Добре. Нека не се мамим. Днес ще се обяви годежа ти с Ерик Финландър, все едно дали ще дадеш съгласието си или не. А вярвай ми, че мога да те накарам да го дадеш. Не забравяй, че от тебе зависи дали дните на Елена в манастира ще бъдат скъсени, или не.

МАРИЯ: Не са твоите долни заплахи, които ще ме накарат да взема решение, което не желая. Е, добре - чуи! Аз приемам да стана жена на императора. Кажи това на пратениците му! А сега чакам да изпълниш своето обещание.

БОРИЛ: Какво обещание?

МАРИЯ: Ти знаеш!

БОРИЛ: Марийо... Кажи ми... Има ли някакъв смисъл? Защо сега да развредяш стари рани... Защо напразно да се измъчвате от една безполезна среща? Ще бъде тежко. Разбирам...

МАРИЯ: Аз чакам да изпълниш обещанието си! Или може би ти ме измамил?

БОРИЛ: Добре!

10 с ц е н а

Търновград. Царевец. Тъмница под западната кула.

/Придружена от блестятели Мария слиза по стълбите. Като вижда светлината на борините, Радун става./